

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis, Commentariorum Libri LVIII

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Victoria perpetua.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A bus Drusus in Tribunatu plebis octavam partis æris argento miscuit. Hinc Musis coronæ ex pen-
 nis quas ex Sirenium alis evulsere, postquam eas in certamen impulsu Junonis congressas facile su-
 peraverant, ut Eustathius & Pausanias meminere: quamvis alii Serenas indignatas sponte alas de-
 posuisse dicant, rei que monumentum esse Apteram civitatem, ea de causa cognominatam. Ut cumq;
 vero, ad id Homerum alluisse ait Eustathius, cum *ἔνια πηγεῖν* protulit: quem Horatius noster
 secutus, *volare verba* dixit. Et nostri per pennas columbæ deargentatas in Psalmo fermones Dei in-
 terpretantur, ut ait Adamantius, quod merum est hieroglyphicum. Philosophi ad dissectionem ac-
 ris quæ verborum tamquam alarum illapsu fiat, id referendum autumant. Sedenim de Musis, alibi
 locus erit suus.

*Eustathium
 in Odyss.
 & Pausani-
 as in Bæo-
 ricis.
 Verba ala-
 ta, & semel
 emissum
 volat irre-
 vocabile
 verbum.*

VICTORIA PERPETUA. CAP. XIX.

Quamvis autem & in Olympia, & vulgo esset alatum Victoriæ simulacrum, apud Athenienses
 tamen exarmatum alis cernebatur, ut & Pausanias & Heliodorus Periergeta meminere: Miner-
 væque fuisse signum dedicatum, in cujus dextera manu malum Punicum esset, in læva galea, de quo
 ita Harpocraton: *λυκῆργος ἐν τῷ πρῶτῳ ἱερῶν, ὁ δὲ νίκης ἀθηναῖος ἑωδνοῖς ἀπὸ τοῦ ἔχου ἐκ μὲν τῆς δε-*
ξιᾶς ῥοιάν, ἐν δὲ τῆς ἐνωσύμφου κερῆτος ἐπιμάτω. Id ea de causa factum Pausanias tradit, ne Victoria di-
 scederet Athenis, ac alio quopiam abvolaret. Ita numen apud se perpetuo detineri posse arbitrati
 sunt Athenienses, dum alarum omen, veluti quoddam instabilitatis signum, reformidabant. Nam
 quæ Amori alæ attribuntur, ad frequentissimas in eo rerum vicissitudines referuntur, ut Propertius,
 de eo qui figuram ejus pinxerat libro II.

*Victoria a-
 las, & sine
 ala.*

*Idem non frustra ventosus addidit alas, Scilicet, alterna quoniam jaçamur in unda,
 Fecit & humano corde volare deum: Nostrag, non ullis permanet aura locis.*

Alæ autem à Cyro visæ, quæ Darii humeris inhærentes, una Asiam, altera Europam inumbrabant,
 nimirum victoriæ signum portendere. Solitus vero est Darius, qui sibi totius orbis victorias pro-
 ponebat, pallam gestare auro distinctam, quam aurei Accipitres tres, velut rostris inter se concurre-

C & singulorum caudas dispositis. Et Antiochus
 magnarum sibi conficis expeditionum, quia multa
 strenuâ fecerat, gentes plurimas debellaverat, urbes
 innumeras subegerat, ut longa victoriarum continua-
 tione illustris, Accipitris cognomine vocari gestiebat.
 Septem autem Accipitres qui Vulturem insectaban-
 tur, victoriæ ejus signum hieroglyphicè constitu-
 ti fuere, quam viri septem in Smerdis Magi exitium
 conjurati, assecuti sunt, votique compotes facti, pa-
 triam ab illegitimo Rege liberaverunt. Ille siqui-
 dem, regnum sibi nullis natalibus comparaverat,
 veluti Vultur, non ex legitimo conceptu, sed sine
 patre generatus ex vento, Est & illud victoriæ si-
 gnificatum hieroglyphicum, quod in antiqua col-
 umna Viterbii spectatur, duo scilicet Accipitres ex
 diverso advolantes, per quos, ut nonnulli tra-
 dunt, Herculis ab Alpibus, & Osiridis à Brundu-
 sio modus in Gigantes neque non victoria describitur. Neque vero ea solum de causa, quod
 Accipiter volatu præstet, quodq; alæ victoriæ attribuuntur, ales ea victoriæ symbolū est: verum ob
 id etiam quod ejus pugna tam artificiosa est, eo que astu patrat, ut necesse sit hostem, qui cum ea
 congressus fuerit, omnino vinci. Nam si cum fortiori res agatur, tum sese in aère resupinat, unguis
 sursum versus intendens dimicat, alas vero caudamq; inferius expandit, quibus vice soli fungatur.
 Unde fit, ut cum adversarius voti compos fieri minimè possit, vel re infecta abire cogatur, vel omni-
 no su-

*Cur sit a-
 ria symbo-
 lum Accipi-*

K k no su-

no superetur. Quæ quidem solers dimicatio, cum sit etiam Noctuarum propria, quæ majore circumdante multitudine resupinæ pedibus repugnat, collectæque in altum rostro & unguibus totæ teguntur, Accipiter simulac pugnam animadverterit, advolat Noctuis opem allaturus, atque ita quodam naturæ consensu eis auxiliatur. Nam & Noctua apud Athenienses victoriæ hieroglyphicum fuit, de qua suo loco, quæ ad rem spectant, diximus.

Sed minimè *πτεροειδὴν* puto ponere, quod in quodam Canone Imperialium militiarum apud Massæos Romæ vidi, militarem ordinem fuisse qui Accipitrem luteum in parma idemtidem lutea gestabant. Erant hi, qui Sagittarii Venatores nuncupabantur, qui sub Magistro peditum stipendia faciebant. Sed & alius ordo *LAUNI* nuncupati, infigne idem Accipitris lutei in parma idemtidem lutea gestabant, & sub eodem Magistro peditum merebant: eo tamen discrimine, quod Sagittariorum Accipiter caput in alam lævam vertebat, Launorum in dexteram. Jam de *DIVITENSIBUS*, Gallicana legione, quorum infigne erat caruleus Accipiter, colore tamen dilutiore, una cum Tauro, in ipsius Tauri commentario dictum invenias.

CELERITAS. CAP. XX.

Diodorus per Accipitrem volentem, per quem alii victoriam interpretantur, celeritatem ipse significari tradit: propterea quod in volatu sit omnium volucrum velocissima, vultque significatum ad res domesticas transferri, quæ cito fiant. Leges & Pterophoros apud Plutarchum, Othonia vita, qua locutione tabellarios intelligendum, quorum infignia forent surrecta pennæ ad celeritatem indicandam. Inde Juvenalis:

Anxia præcipiti venisset epistola penna.

AER. CAP. XXI.

Accipiter ad hæc passis alis figuratus, elementum aëris indicat apud Ægyptios Sacerdotes. Atque adeo alæ pennatorum singulæ aërem significant: utpote solum Avibus proprium, perinde ac aqua Piscibus, terra aliis atque aliis solum est. Animadvertendum vero, locum de penis alisve corruptum esse in impressis Hori codicibus, legique debere, ut in manuscriptis exemplaribus antiquis, *πτεροειδὴν* & *αἰετῶν*. Inde quædam desiderari, quæ ad aliud pertinent significatum. Sunt qui ventos ex ea specie significari tradant. Ventus autem nihil aliud est, quam incitatus & fluens aer. Triclinius apud Pindarum Pelopis *πτεροειδὴν* velocissimos exponit. Sunt qui caelestium corporum ortum hinc interpretentur. Nam quæ sidera super horizontem attolluntur, volucrum in morem surgere, & per immensum inane ferri videntur. Pennata vero apud Mercurium talaria, nimirum Homericum illud innuunt, quod verba ipse volucra nuncupavit. Eadem ratione Irin & accipidem

Virg. lib. 4. & procellipedem vocant, quæ deorum sit internuncia, ut apud Maronem legimus: Irin de celo misit Saturnia Juno.

Irin de celo misit Saturnia Juno.

ANIMUS, CAP. XXII.

Sedenim cum etiam animi signum sit Accipiter, facile idemtidem celeritatis indicium esse potest, cum animi celeritas omnem exuperet velocitatem. Sedenim, sive victoriam, sive hanc quam alii ponunt alacritatem, ex Accipitre significari dixerimus, tantundem esse videtur.

SACERDOTIUM. CAP. XXIII.

Neque quidem tabellarii tantum alas gestare iussi, verum etiam Sacerdotes Ægyptii capita habuerunt alis infignia: quod quidem gestamen ideo susceperunt, quod Accipitri ex eo honorem habitum voluerunt, quem dictabant librum olim puniceis literis perscriptum, Thebas ad sacerdotes detulisse, in quo quidem libro, qui cultus, qui que honos diis deberetur, quaque ratione sacra plurima procuranda essent, notatum erat. Hinc eos Sacerdotes à Poëtis nostris *Cristatos* appellari comperias, ut apud Martialem:

*Linigri fugiunt calvi, cristatæq; turba,
Inter adorantes cum stetit Hermogenes.*

Habes,